

[Eva Møller]

her til at sige tak for godt med- og modspil fra både de øvrige partiers forhandlere og embedsmændenes side.

Som det fremgår heraf, er Det Konservative Folkeparti et af partiernes bag forslaget, og jeg vil gerne sige, at set med vore øjne er det foreliggende forslag en helt klar forbedring af den gældende lov, som vi har ønsket at ændre gennem mange år.

Tiden tillader mig ikke at komme ind på alle de mange forbedringer i lovforslaget, men jeg vil gerne specielt fremhæve, at vi får forenklede og klarere beslutningsveje, og at vi entydigt får fastlagt kompetence og ansvar.

Universiteterne og de øvrige højere læreanstalter drives stort set for offentlige midler, og det betyder naturligvis, at vi fra Folketingets side har en forpligtelse til at sikre en god anvendelse af disse midler. Men vi skal ikke blande os i detaljer eller for den sags skyld i indholdet af undervisningsplaner, i optagelseskriterier, i forskningens indhold m.v. For mig at se er det et ufravigeligt krav, at dersom vore højere læreanstalter skal kunne leve op til deres målsætning om at levere undervisning og udføre forskning på højeste niveau, skal de have et udstrakt selvstyre og mulighed for at forvalte de midler, som stilles til rådighed for dem, under eget ansvar, og det mener jeg vi har fået sikret på en god måde med det foreliggende lovforslag.

Det Konservative Folkeparti er meget tilfreds med, at såvel konsistorium som fakultetsråd er blevet slanket. Vi tror, at disse organer dermed bliver mere effektive og får bedre mulighed for at beskæftige sig med det væsentlige.

Vi har også med glæde konstateret, at der nu kommer eksterne repræsentanter ind i såvel konsistorium som fakultetsråd. Det kan være med til at udbygge den kontakt, som lykkeligvis er blevet meget bedre i de seneste år. Det er længe siden, man har talt om universiteterne som elfenbenstårne, men vi tror, at kontakten stadig kan forbedres og udbygges mellem samfundet og de højere læreanstalter, og det mener vi at de eksterne repræsentanter vil medvirke til.

Når forligskredsen har været så bred, som den rent faktisk er og har været, har det naturligvis været noget af et puslespil at få repræsentationen for de forskellige grupper til at gå op, når de forskellige organer skulle reduceres.

Jeg vil gerne sige, at jeg finder, at vi er nået frem til en fornuftig balance i dette forslag. Jeg mener, at alle relevante grupper får indflydelse på deres arbejde og på forholdene på deres arbejdsplads, og sådan skal det også være i et demokratisk samfund.

Vi har ikke haft nogen som helst intentioner om, at hverken ministre eller Folketing eller ministeriets embedsmænd skal bestemme alt. Tværtimod har vi ønsket at delegere yderligere ansvar og kompetence ud til institutionerne og at sikre institutionernes selvstyre. Det er blevet sagt ved en række lejligheder, at det foreliggende lovforslag er ændret i forhold til det forslag, der blev sendt ud til høring, og det er også korrekt. Vi måtte nemlig konstatere, at en lang række mennesker læste forslaget anderledes, end vi på noget tidspunkt havde ment eller tænkt os, og derfor fandt vi det rimeligt at forandre teksten, så det, vi mente og tænkte, blev klart og tydeligt for alle og ikke blot for os selv. Det er baggrunden for ændringerne, og jeg synes egentlig, det er godt og rimeligt. Hvorfor skulle vi i øvrigt lave høringer, hvis vi ikke er indstillet på at forbedre forslaget?

Der er ét enkelt punkt tilbage, som også hr. Frank Jensen var inde på, nemlig spørgsmålet om afstemningerne i studienævnene. Vi har forstået, at de studerende føler, at deres indflydelse er blevet meget væsentligt beskåret med den udformning, lovforslaget har fået. Det har ikke været vores intention og vores ønske, så vi er åbne over for at finde en anden mulighed, men der skal kunne træffes en afgørelse. Det er vigtigt at bevare de studerendes indflydelse, fordi vi har oplevet, at studenterrepræsentanterne i studienævnene i mange situationer har været med til at sikre fornyelsen, sikre kvaliteten og sikre lærernes pædagogiske standard.

Tiden tillader mig ikke at tale længere - jeg er ganske vist sikker på, jeg er flere minutter bagud for hr. Frank Jensen, men jeg må jo vende tilbage med resten i korte bemærkninger.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Det er formanden, der styrer debatten.

Anders Mølgaard (V):

Da Venstres ordfører på området, fru Hanne Severinsen, er bortrejst, har jeg indvilliget i at holde hendes tale.